

Asia C-241/23

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

18.4.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Naczelny Sąd Administracyjny

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

24.2.2023

Valittaja:

P. sp. z o.o.

Vastapuoli:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

VÄLIPÄÄTÖS

24.2.2023

Naczelny Sąd Administracyjny (ylin hallintotuomioistuin, Puola) [– –]

[– –] [tuomioistuimen kokoonpano]

käsitellessään **24.2.2023**

pidetyssä Izba Finansowan (taloudellinen jaosto) istunnossa

P. sp. z o.o. w W:n (rajavastuuyhtiö P, kotipaikka W) kassaatiovalitusta

Wojewódzkie Sąd Administracyjny w Warszawien (voivodikunnan hallintotuomioistuin, Varsova, Puola)

29.5.2018 antamasta tuomiosta [– –],

joka koskee **P. sp. z o.o. w W:n** valitusta

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawien (Varsovan veroviraston johtaja, Puola)

30.6.2017 tekemästä päätöksestä [– –],

joka koskee **tavaroista ja palveluista kannettavaa veroa vuoden 2014 viimeiseltä neljännekseltä ja vuoden 2015 ensimmäiseltä neljännekseltä,**

on tehnyt seuraavan päätöksen:

1. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään [– –] [SEUT] 267 artiklan perusteella seuraava ennakkoratkaisukysymys: ”Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347/1, sellaisena kuin se on muutettuna) 73 artiklassa tarkoitettu tavaroiden luovuttajan saama vastike ymmärrettävä saatujen osakkeiden nimellisarvoksi vai liikkeeseenlaskuarvoksi, jos osapuolet ovat sopineet, että vastike muodostuu osakkeiden liikkeeseenlaskuarvosta?”

[– –] [käsittelyn lykkääminen]

PERUSTELUT

I. Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347/1, sellaisena kuin se on muutettuna; jäljempänä direktiivi 2006/112) säännökset:

73 artikla

Muiden kuin 74–77 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta veron peruste käsittää kaiken sen, mikä muodostaa luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista hankkijalta tai kolmannelta saaman tai saatavan vastikkeen, mukaan lukien näiden liiketoimien hintaan suoraan liittyvät tuet.

Kansallinen oikeus

Tavaroista ja palveluista kannettavasta verosta 11.3.2004 annetun lain [– –] (Ustawa o podatku od towarów i usług; Dz. U. 2011, nro 177, järjestysnumero 1054, sellaisena kuin se on muutettuna; jäljempänä arvonlisäverolaki) säännökset:

29a §

1. Jollei tämän pykälän 2–5 momentissa, 30a–30c, 32 ja 119 §:ssä tai 120 §:n 4 ja 5 momentissa toisin säädetä, veron perusteeseen luetaan kaikki se, mikä muodostaa luovuttajan tai suorittajan hankkijalta tai kolmannelta myynnin perusteella saaman tai saatavan vastikkeen, mukaan lukien saadut tuet, lisät ja muut vastaavat lisämaksut, joilla on välitön vaikutus verovelvollisen luovuttamien tavaroiden tai suorittamien palvelujen hintaan.

88 §:n 3 a momentin 1 kohdan a alakohta

Silloin, kun esitetyissä laskuissa, niiden oikaisuissa tai tulliasiakirjoissa esitetään summia, jotka eivät vastaa todellisuutta, laskut ja tulliasiakirjat eivät voi olla perusteena ostoihin sisältyvän veron vähentämiselle eivätkä veron ylijäämän tai ostoihin sisältyvän veron palauttamiselle siltä osin kuin ne koskevat eriä, joille on ilmoitettu todellisuuden vastaisia summia.

II. Tosiseikat

1. P. – – (jäljempänä yhtiö tai valittaja) sisällytti vuoden 2014 viimeisen neljänneksen ja vuoden 2015 ensimmäisen neljänneksen tilitykseen arvonlisäveron määrät ja nettosummat, jotka on esitetty seuraavissa sille toimitetuissa laskuissa: W. [– –] (W.) [– –] nro [– –], 6.10.2014, nro [– –], 28.11.2014 ja nro [– –], 31.12.2014 sekä B. [– –], myöhemmin muutettuna B. [– –] (B.) nro [– –], 7.10.2014 ja [– –], 28.11.2014, joissa on dokumentoitu valittajalle suoritettut apportit, joista valittaja on antanut vastikkeena osakkeita sen osakepääoman korotuksen yhteydessä. Apporttia koskevissa kiinteistöjen luovutussopimuksissa (jäljempänä apporttisopimukset) osapuolet sopivat, että vastike muodostuu osakkeiden merkintähinnan mukaisesti. Tämän seurauksena yhtiö katsoi vastikkeen suuruudeksi (eli apportin arvoksi) osakkeiden liikkeeseenlaskuarvon niiden (moninkertaisesti alhaisemman) nimellisarvon sijaan.

2. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego W. (W:n ensimmäisen veroviraston johtaja, jäljempänä veroviranomainen) [– –] (ensimmäisen oikeusasteen viranomainen) määrätti 28.3.2017 tehdyllä päätöksellä arvonlisäveron määräksi vuoden 2014 viimeiselle neljännekselle 54 291 674,00 PLN, seuraavalle tilityskaudelle siirrettävän ostoihin sisältyvän veron ylijäämän määräksi 0,00 PLN, ja vuoden 2015 ensimmäisen neljänneksen arvonlisäveron määräksi 34 352 011,00 PLN. Veroviranomaisen näkemyksen mukaan veron perusteen on kuvatuissa liiketoimissa muodostuttava osakkeiden nimellisarvon, ei niiden moninkertaisesti korkeamman liikkeeseenlaskuarvon perusteella.

3. Valituksen tutkittuaan Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w W. (W:n veroviraston johtaja; jäljempänä valitusviranomainen) piti 30.6.2017 tekemällään päätöksellä voimassa ensimmäisen oikeusasteen viranomaisen päätöksen.

3.1. Valitusviranomainen totesi, että 3.10.2014 tehdyn päätöksen nro 1/2014 mukaisesti P. [– –] (josta myöhemmin tuli valittaja) korotti osakepääomaa

laskemalla liikkeeseen uusia osakkeita, joita oli tarkoitus saada vastikkeena apportteja ja niitä täydentäviä rahasuorituksia.

Dokumentoidakseen edellä mainitut tavaroiden luovutukset, jotka on lueteltu 3.10.2014 tehdyssä sopimuksessa, W. [– –] toimitti P:lle [– –] 6.10.2014 laskun nro [– –]. Valitusviranomaisen katsoi, että W:n [– –] tosiasiallisesti saama vastike 3.10.2014 tehdyssä sopimuksessa lueteltujen tavaroiden luovutuksesta oli 4.767 P:n [– –] liikkeeseen laskemaa E-sarjan osaketta, joiden kunkin nimellisarvo oli 50,00 PLN. Vastikkeen arvo rahassa mitattuna hetkellä, jolloin W. [– –] hankki osakkeet, oli 238 350,00 PLN (4 767 x 50,00). Edellä mainittu määrä on bruttosumma, mikä tarkoittaa, että verotettavan toiminnan veron peruste, joka on todennettu laskulla nro [– –], on 201 664,00 PLN ja veron määrä 36 686,00 PLN.

Valitusviranomaisen näkemyksen mukaan laskussa nro [– –] esitetyt summat, jotka muodostavat osakkeiden liikkeeseenlaskuarvon, olivat täysin ristiriidassa todellisuuden kanssa eivätkä ne voineet olla perusteena arvonlisäverolain 86 §:n 1 momentin mukaisen vähennysoikeuden käyttämiselle.

Lisäksi valittajan kanssa 3.10.2014 tehdyn sopimuksen seurauksena B. hankki 2 100 osaketta, joiden kunkin nimellisarvo oli 50,00 PLN, merkintähinnalla 35 287,19 PLN osakkeelta. Dokumentoidakseen 3.10.2014 tehdyssä sopimuksessa lueteltujen tavaroiden luovutuksen B. toimitti P:lle [– –] 7.10.2014 laskun nro [– –]. Valitusviranomaisen katsoi, että B:n tosiasiallisesti saama vastike 3.10.2014 tehdyssä sopimuksessa lueteltujen tavaroiden luovutuksesta oli 2 100 P:n liikkeeseen laskemaa E-sarjan osaketta, joiden kunkin nimellisarvo oli 50,00 PLN. Vastikkeen arvo rahassa mitattuna hetkellä, jolloin B hankki osakkeet, oli 105 000,00 PLN (2 100 x 50,00). Edellä mainittu määrä on bruttosumma, mikä tarkoittaa, että verotettavan toiminnan veron peruste, joka on todennettu laskulla nro [– –], on 90 804,32 PLN ja veron määrä 14 195,68 PLN.

Valitusviranomaisen näkemyksen mukaan laskussa nro [– –] esitetyt summat, jotka muodostavat osakkeiden liikkeeseenlaskuarvon, olivat täysin ristiriidassa todellisuuden kanssa eivätkä ne voineet olla perusteena arvonlisäverolain 86 §:n 1 momentin mukaisen vähennysoikeuden käyttämiselle.

3.2. Lisäksi valitusviranomaisen totesi, että valittaja korotti osakepääomaa 28.11.2014 tehdyllä päätöksellä nro 1/2014 laskemalla liikkeeseen uusia osakkeita, joita hankittiin antamalla vastikkeena luontoissuorituksia (apportteja). Myös tässä tapauksessa, kuten 3.10.2014 tehdyssä päätöksessä nro 1/2014, W. [– –] ja B. hankkivat osakkeet antamalla vastikkeena luontoissuorituksia (ja niitä täydentäviä rahasuorituksia).

W. [– –] hankki 1 164 osaketta, joiden kunkin nimellisarvo oli 50,00 PLN, merkintähinnalla 35 287,19 PLN osakkeelta. B. [– –] hankki 133 osaketta, joiden kunkin nimellisarvo oli 50,00 PLN, merkintähinnalla 35 287,19 PLN osakkeelta.

Dokumentoidakseen edellä mainitut tavaroiden luovutukset, jotka on lueteltu 28.11.2014 tehdyssä sopimuksessa, W. [– –] toimitti P:lle [– –] 28.11.2014 laskun

nro [– –]. Valitusviranomaisen katsoi, että W:n [– –] tosiasiallisesti saama vastike 28.11.2014 tehdyssä sopimuksessa ja laskussa nro [– –] lueteltujen tavaroiden luovutuksesta oli 1 164 P:n [– –] liikkeeseen laskemaa F-sarjan osaketta, joiden kunkin nimellisarvo oli 50,00 PLN. Vastikkeen arvo rahassa mitattuna hetkellä, jolloin W. [– –] hankki osakkeet, oli 58 200,00 PLN (1 164 x 50,00). Edellä mainittu määrä on bruttosumma, mikä tarkoittaa, että verotettavan toiminnan veron peruste, joka on todennettu laskulla nro [– –] on 28 250,57 PLN ja veron määrä 6 497,63 PLN.

Valitusviranomaisen näkemyksen mukaan laskussa nro [– –] mainitut summat olivat täysin ristiriidassa todellisuuden kanssa eivätkä ne voineet olla perusteena arvonlisäverolain 86 §:n 1 momentin mukaisen vähennysoikeuden käyttämiselle.

Dokumentoidakseen edellä mainitut tavaroiden luovutukset, jotka on lueteltu 28.11.2014 tehdyssä sopimuksessa, B. toimitti P:lle [– –] 28.11.2014 laskun nro [– –]. Valitusviranomaisen katsoi, että B:n tosiasiallisesti saama vastike 28.11.2014 tehdyssä sopimuksessa ja laskussa nro [– –] lueteltujen tavaroiden luovutuksesta oli 133 P:n [– –] liikkeeseen laskemaa F-sarjan osaketta, joiden kunkin nimellisarvo oli 50,00 PLN. Vastikkeen arvo rahassa mitattuna hetkellä, jolloin B hankki osakkeet, oli 6 650,00 PLN (133 x 50,00). Edellä mainittu määrä (eli 6 650,00 PLN) on bruttosumma, mikä tarkoittaa, että verotettavan toiminnan veron peruste, joka on todennettu laskulla nro [– –] on 5 411,34 PLN ja veron määrä 1 238,66 PLN.

Valitusviranomaisen näkemyksen mukaan laskussa nro [– –] mainitut summat olivat täysin ristiriidassa todellisuuden kanssa eivätkä voineet olla perusteena arvonlisäverolain 86 §:n 1 momentin mukaisen vähennysoikeuden käyttämiselle.

3.3. P. [– –] korotti osakepääomaa 29.12.2014 tehdyn päätöksen nro 1/2014 mukaisesti laskemalla liikkeeseen uusia osakkeita, jotka oli tarkoitus saada vastikkeena luontoissuorituksista (apportit).

Dokumentoidakseen edellä mainitut tavaroiden luovutukset, jotka on lueteltu 29.12.2014 tehdyssä sopimuksessa, W. [– –] toimitti P:lle [– –] 31.12.2014 laskun nro [– –]. Valitusviranomaisen katsoi, että W:n [– –] tosiasiallisesti saama vastike 29.12.2014 tehdyssä sopimuksessa ja laskussa nro [– –] lueteltujen tavaroiden luovutuksesta oli 7 745 P:n [– –] liikkeeseen laskemaa G-sarjan osaketta, joiden kunkin nimellisarvo oli 50,00 PLN. Vastikkeen arvo rahassa mitattuna hetkellä, jolloin W. [– –] hankki osakkeet, oli 387 250,00 PLN (7 745 x 50,00). Edellä mainittu määrä (eli 387 250,00 PLN) on bruttosumma, mikä tarkoittaa, että verotettavan toiminnan veron peruste, joka on todennettu laskulla nro [– –] on 320 362,48 PLN ja veron määrä 66 887,52 PLN.

Valitusviranomaisen näkemyksen mukaan laskussa nro [– –] mainitut summat olivat täysin ristiriidassa todellisuuden kanssa eivätkä voineet olla perusteena arvonlisäverolain 86 §:n 1 momentin mukaisen vähennysoikeuden käyttämiselle.

3.4. Valittajan mukaan tavarat, jotka ovat W:n [– –] ja B:n sekä yhtiön välillä tehtyjen sopimusten kohteena, täyttävät tavaran määritelmän, ja niiden luovutus edellä mainittujen tahojen toimesta oli arvonlisäverolaissa tarkoitettu vastikkeellinen tavaran luovutus. Vastike, jonka W. [– –] ja B. saivat (vastikkeena luontoissuorituksista ja täydentävistä käteissuorituksista), muodostui P:n [– –] liikkeeseen laskemista osakkeista. W:n [– –] ja B:n vastikkeena P:lle [– –] suorittamista luontoissuorituksista saamalla palkkiolla on konkreettinen arvo, joka voidaan ilmaista rahayksikköjen muodossa. Valitusviranomaisen mukaan W:n [– –] ja B:n vastikkeena luontoissuorituksista saaman vastikkeen arvo vastaa osakkeiden (brutto)nimellisarvoa.

4. Valittaja riitautti tämän päätöksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, joka hylkäsi kanteen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi erityisesti arvonlisäverolain 29a §:n 1 momenttiin ja 88 §:n 3 a momentin 4 kohdan b alakohtaan ja katsoi, että yhtiöön muussa muodossa kuin yrityksenä tai yrityksen järjestäytyneenä osana apportin luovuttavalle taholle kuuluva vastike on apportin vastaanottavalta yhtiöltä vastikkeena saatujen osakkeiden nimellisarvo.

5. Kantaja ei yhtynyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näkemykseen ja teki kassaatiovalituksen, jossa se väitti, että käsiteltävässä asiassa on rikottu muun muassa

– arvonlisäverolain 29a §:ää tulkitsemalla sitä väärin siten, että laskuilla dokumentoidun apportin luovutuksen veron peruste olisi määritettävä osakkeiden nimellisarvon perusteella, vaikka säännöksen oikean tulkinnan mukaisesti apportin luovutuksen veron peruste olisi määritettävä osakkeiden merkintähinnan perusteella, vähennettynä B:n ja W:n yhtiölle suorittaman käteissuorituksen arvolla;

– arvonlisäverolain 88 §:n 3a momentin 4 kohdan b alakohtaa tulkitsemalla sitä väärin siten, että apportin luovutuksen dokumentoivissa laskuissa esitetty ostoihin sisältyvän veron määrä on osittain ristiriidassa todellisuuden kanssa, vaikka säännöksen oikean tulkinnan mukaisesti laskuissa esitetty määrä vastasi täysin todellisuutta, eikä siten ollut perustetta katsoa, ettei yhtiöllä ollut oikeutta vähentää laskuista seuraavaa ostoihin sisältyvää veroa, jonka määrä on yli 125 505 PLN.

III. Ennakkoratkaisupyyntö perustelut

1. Käsiteltävänä olevassa asiassa oleellinen riitakysymys on se, muodostuuko todettujen tosiseikkojen vallitessa yhtiölle luovutetun apportin vastikkeena saatujen osakkeiden veron peruste osakkeiden nimellisarvosta vai niiden liikkeeseenlaskuarvosta.

Viranomaisten ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näkemyksen mukaan apportin vastikkeen veron perusteen tulisi perustua osakkeiden nimellisarvoon. Valittajan mukaan apportin luovutuksen veron peruste olisi määritettävä

osakkeiden liikkeeseenlaskuarvon perusteella, josta on vähennetty yhtiölle suoritettun käteissuorituksen arvo.

2. Ensimmäisen näkemyksen mukaan yhtiölle suoritettavan luontoissuorituksen (apportti) veron peruste on vastikkeen muodostavien osakkeiden nimellisarvojen summa (Naczelný Sąd Administracyjny (ylin hallintotuomioistuin, Puola; jäljempänä NSA) päätös 31.3.2014, nro I FPS 6/13).

Toinen kanta perustuu siihen, että kun apportin vastikkeena saadaan yhtiön osakkeita, nämä yhtiön osakkeet muodostavat vastikkeen. Niiden lukumäärä, ja siten niiden arvo, riippuu osapuolten tahdosta tässä suhteessa. Osakkeiden – jotka voivat olla paitsi nimellisarvoisia myös merkintähintaisia – lukumäärä voi riippua osapuolten sopimuksesta tähän liittyen. Näin ollen se voi olla osakkeiden nimellistai liikkeeseenlaskuarvo (NSA:n tuomio 22.3.2017, nro 1322/15).

Näin ollen ei ole epäilystäkään siitä, että jos yritykselle suoritetaan luontoissuoritus apportin muodossa, arvonlisäverolain 29a §:ssä tarkoitettu veron peruste on ”kaikki, mikä muodostaa vastikkeen”, mutta se ei ole apportin markkina-arvo, vaan luovutuksen vastikkeena saatujen oikeuksien ja velvollisuuksien kokonaisuus, joka vastaa tämän yhtiöpanoksen arvoa. Unionin ja kansallisen lainsäädännön säännöksissä ei ole viittausta tavaroiden ja palvelujen markkina-arvoon (NSA:n tuomio 27.8.2017, nro I FSK 2326/15 ja tuomio 3.7.2014, nro I FSK 225/13).

Osakkeiden nimellisarvo määrää yhtiön osakkaiden (osakkeenomistajien) taloudellisten ja muiden oikeuksien ja velvollisuuksien laajuuden. Vastikkeena yhtiöön suoritetuista panoksista osakkaat saavat osakkeita (osuuksia) osakepääomasta. Osakepääoma suppeassa merkityksessä on yhtiön taseen vastattavaa-puolelle (passiivat) kirjattu luku, eli se on muodollinen arvo, joka on yhtiön osakkeiden summa.

Osakkeiden liikkeeseenlaskuarvo (emissioarvo) on arvo, jolla osakkeita lasketaan liikkeeseen, ja tämä arvo voi olla yhtä suuri kuin nimellisarvo, mutta voi myös ylittää sen. Osakkeiden nimellisarvo voi poiketa markkina- ja tasearvosta. Markkina-arvo on arvo, joka voidaan saavuttaa markkinoilla myymällä osakkeita. Tämän määräävät yrityksen varallisuus, mutta myös muut tekijät, kuten yrityksen asiakaskunta, sijainti, liikearvo, eli siis tosiseikat.

Yhteenvetona voidaan tehdä seuraavat johtopäätökset. Ensinnäkin, kun kyseessä on apportti, veron peruste ei voi olla apporttiomaisuuden markkina-arvo. Toiseksi, jos apportti luovutetaan vastikkeena osakkeista, vastikkeen muodostavat kyseisen yhtiön osakkeet. Epäselvyys koskee kuitenkin sitä, pitäisikö näiden osakkeiden arvo, ja samalla veron peruste, määräytyä osakkeiden nimellisarvon perusteella vai niiden liikkeeseenlaskuarvon perusteella, jos sopimusosapuolet ovat määrittäneet vastikkeen määrän tällä tavalla.

3. Unionin tuomioistuin ei ole suoraan käsitellyt tätä epävarmuutta herättävää kysymystä. Naczelný Sąd Administracyjny tiedossa ei ole ratkaisuja, joissa

käsiteltäisiin kysymystä siitä, muodostaako yhtiölle luovutettavan apportin tapauksessa veron perusteen vastikkeena saatujen osakkeiden nimellisarvo vai liikkeeseenlaskuarvo, jos apporttisopimuksen osapuolet ovat määrittäneet vastikkeen määrän tällä tavalla. Unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään esittänyt näkemyksen, jonka mukaan tavaroiden tai palvelujen markkina-arvo ei voi olla veron peruste (tuomio 19.12.2012, O. B. E., C-549/11, EU:C:2012:832).

4. Yhdistettäessä nämä huomiot nyt esillä olevaan asiaan on todettava, että vaikka valituksen kohteena olevassa päätöksessä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perusteluissa kuvataan laajasti apportin luovuttaneiden yhtiöiden ja valittajan välisiä yhteyksiä, viranomaiset tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin eivät kyseenalaistaneet valittajan apportin vastikkeena luovutetuille osakkeille ilmoittamaa nimellis- ja liikkeeseenlaskuarvoa.

Naczelný Sąd Administracyjny toteaa edellä esitetty huomioon ottaen, ettei unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö anna vastausta kysymykseen siitä, onko yhtiölle luovutettavan apportin vastikkeena saatujen yhtiön osakkeiden osalta veron peruste määritettävä osakkeiden nimellisarvon vai niiden liikkeeseenlaskuarvon perusteella, jos sopimuspuolet ovat määrittäneet vastikkeen määrän tällä tavalla. Viitatussa unionin tuomioistuimen tuomiosta ilmenee yksiselitteisesti, ettei veron peruste voi olla apporttiomaisuuden markkina-arvo, mikä ei kuitenkaan liity suoraan nyt esillä olevan asian riitakysymykseen.

On myös korostettava, että tuomioistuimen epäilyt veron perusteen muodostumistavasta johtuvat siitä tosiasiasta, että osakkeiden nimellisarvo, jonka asian ratkaisseet viranomaiset ovat katsoneet veron perusteeksi yhtiön saadessa apportin, poikkeaa räikeästi apporttiomaisuuden (kiinteistön) arvosta. Tämän epätasapainon huomioon ottaen osapuolet sopivat apporttisopimuksessa, että apportin vastikkeen muodostavat yhtiön osakkeet niiden liikkeeseenlaskuarvon mukaisesti, mikä tekee liiketoimesta tasapainoisen.

IV. Ennakkoratkaisupyyntön oikeudellinen perusta

Koska on epäselvää, miten veron peruste määritetään direktiivin 2006/112 edellä mainittujen säännösten perusteella silloin, kun yhtiön osakkeita saadaan vastikkeena apportista, kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa, Naczelný Sąd Administracyjny katsoi, että sillä on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 276 artiklan kolmannen kohdan perusteella velvollisuus esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntö.

V. Käsittelyn lykkääminen

[–]

[allekirjoitukset]